

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

1. De morte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

Episcopatu? viuunt homines omnes, sicut infirmus, qui nihil aliud agit, quam vte ex vno latere in aliud voluat, & reuoluat, sperans maiorem quietem, quam non inuenit, & nescit causam inquietudinis sue esse internam infirmitatem? Considera Deū tot amaritudinibus miscuisse vitā nostrā vt ad eius fastidium nos prouocaret, & ad vitam æternam omnium miseriarum expertem pelliceret. Si enim iam, cum totæ rumnis quotidie obruimur, tam agere ex statione vitæ huius discedimus? quid faceremus, si omnia prosperè & iucundè nobis in hac vita succederent?

MEDITATIONES

De Quatuor nouissimis

MEDITATIO I.

De Morte.

ORATIO præparatoria erit. Posito ob oculos Deo rogare eum præsentem, vt omnes cogitationes tuas verba & opera dirigat ad suam gloriam, tuamque salutem.

P R A

omnes, sicut
quam vte ex
uoluat, spe
non inue-
inis sue esse
sidera Deū
vitā nostrā
cater, & ad
eriarum ex-
cum tote-
m agrē ex
quid face-
undē nobis

ONES

nis

I.

Postro ob
præsentem,
rba & ope-
amque fac-

PRA.

PRÆLVDIVM Imaginare teipsum decū-
bentem in lecto morti vicinum, à medicis
desperatum, deposito ad caput cereo, ad
pectus imagine crucifixi, extiemam iam a-
nimam ducere.

II PRÆLVDIVM. Ora Deum vt gratiā
tibi concedat, fructum aliquem ex confi-
deratione mortis capiendi.

CONSIDERA, ex vna parte mortem 1.
esse certam & ineuitabilem: *Statutum est Heb. 9.*
minim, ait Apostolus, hominibus semel mori:
ex alia verò parte quoad tempus & horam
locum etiam & modum esse incertissi-
mum. Imò maximè hominem persequi
solere, cum minime de eius aduentu cogi-
tat, iuxta illud Pauli. *Dies Domini sicut 1. Thes.*
fur in nocte ita veniet: cum enim dixerint, 2.
pax & securitas, tunc repentinus eis superue-
niet interitus. 2. considera quomodo affe-
ctum se sentiat is, qui omne suum sola-
tium in vita diuturniore positum habet,
quando monetur medicum nullam spem
dare vitæ. Talis enim mox obiicit oculis
mentis perperuum suum ex mundo exiliū,
videt iamiam se abstrahendum, à parenti-
bus, cognatis, amicis, sociis, fauore Princi-
pum, dignitatibus, palatiis, agris, vineis.
Dein.

Deinde, quod longe acerbius, animam v
à corpore tantopere amato auellendam,
quam pœnā nullus verbis exprimere po-
test, quia nullus expertus est, nisi qui ex-
tremum spiritum reddidit.

2. Considera, quam anxius idem sit futu-
rus, cum sentiet se incertum de salute. Pri-
mo ob multitudinē peccatorum. 2. quod
tunc multorum recordabitur, ante obli-
torū. 3. quod quæ aliās leuia visa sunt, tūc
grauissima apparebunt. 4. quod tunc ma-
ximè dubitabit, sitne in odio vel amore
Dei. 5. quod anceps hærebit, an veram de
peccatis habeat contritionem: ac tandem
ita attonitus sit, vt nesciat, quo se vertat.
Considera, si Deum respexerit, imminet
Deus ei iratus, distringens instar vindictæ
gladium: si oculos deprefferit, videbit se-
pulcrum tetrum odorem exhalās tuo cor-
pori paratum; animæ verò, quam negligē-
ter habuit, apertam inferorum abyssum.
si seipsum ingressus fuerit, inueniet turbā
peccatorum, quorum conscientia eum æ-
ternis addicat suppliciis. Si vero circum-
spexerit, videbit circumstātium dæmonū
copias, codicem criminum explicantes, &
patulis faucibus in prædā inhiantes. Vo-
let quidem miser fugere seipsum, sed fieri
non

ES DE

, animam
uellendam,
primere po-
nisi qui ex-
lem sit futu-
e salute. Pri-
um 2. quod
ante obli-
sa sunt, tūc
od tunc ma-
o vel amore
an veram de-
: ac tandem
o se verrat. a
imminebit
ar vindicta
, videbit se
ilās tuo cor-
am negligē-
m abyllum.
eniet turbā-
ntia eum a-
ero circum-
m dāmonū
olicantes, &
iantes. Vo-
m, sed fieri
non

QUATVOR NOVISSIMIS. 477

non poterit: volet terga vertere, sed non concedetur.

Considera extremum conflictum cum s. vita, agonem & angorem mortis, quādo cereus accenditur, & in aurem inclamatur vt corde saltem si non ore, se Deo cōmendet. Quo puncto etiam sanctissimi quiq; magno metu cōcuti solent, vt S. Hilarion clamans *Egredere anima mea, quid times, septuaginta annis seruiisti Deo, & mori times?* perpende, quomodo tunc totus pallescat, extrema manuum pedumque frigeant, oculi concidant, corpus totum sudore madescat, pulsus languescat, anhelitus egre trahatur, pectus constringatur, & palpiter, ac mox subeat lethalis oppressio, & aculeus mortis, quo cogitur anima è corpore migrare 3. expende, quomodo anima egressa corpus tam laute & honorifice ante ornatum & tractatum, tam deforme & horribile redditur, vt omnes ab eo intuenso & tangendo abhorreant, ac ipsi amici mox laborent, vt inter quatuor vel quinque asseres cum veteri indusio inclusum in terram à vermibus consumendum defodiatur.

Concludes, colloquio cum Deo, quo petes hæc tuo animo ita insigi, vt diceps
fic

hic vitam instituas tuam, quemadmodum velles instituisse, quando ad agonem mortis perueneris: qui enim bene viuit, non potest non bene mori.

MEDITATIO II

De morte iustorum & piorum.

Sap. 3.

Iustorum anima in manu Dei sunt, & non tranget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.

- [a.] **C**ONSIDERA mortem, licet in se, vt dictum est, sit horrenda, eam tamen ab hominibus piis & religiosis, qui eam habent pro ærumnarum huius vitæ termino, & æternæ felicitatis principio, cum desiderio expectari: qui cum S. Propheta dicunt. *Quemadmodum desiderat coruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.* Et cum Apostolo: *Cupio dissolui, & esse cum Christo.* 2. considera inde non sequi iustos nõ reformidare mortem naturaliter, cum & Christus, vt homo, timuerit, sed longe aliter quam peccatores; hi enim causam timendi habent, & læpe de salute desperant,